

Fallulah vantaði sál og
gjøgnumslagorku, stutt og greitt,
hóast hon bæði syngur løttu
løgini og dansar væl og elegant

Mynd: Jens Kristian Vang

Fallulah, - hin whiskey drekandi poppprinsessan

Sissal Kampmann

Veruliga navnið hjá Fallulah er Maria Apetri, og hon var fødd í Tårnby á Amager í 1985. Mamman er dansk, pápin var rumeni, og foreldrini vóru fólkin handan baltiska fólkadansara bólkin Crihalma, so litla Maria vaks upp í einum umhvørvi, har dansur og tónleikur fylti eina rúgvu, og ferðaðist nógv í Balkan og Eysturevropa, so tað er helst ikki so lægið, at hon eisini hevur valt eina yrkisleið sum tónleikari og dansari.

Sjálv sigur Fallulah, sum vit velja at kalla hana her, at tónleikurin hjá henni heldur skal flokkast sum ein blanding millum indie rock og baltiskar rytmur, enn sum poppur.

- Og hetta gevi eg henni rætt í. Á pallinum var bæði harmonika og banjo við meira, og tónleikurin, hon framfórði á G! var avgjört eitt etniskt og stílmessugt mix av mongum ymiskum genrum og tónleikarum. Millum annað hugsaði eg Gogol Bordello, Tom Waits, Edie Brickell, Rage Against the Machine og ikki minst klezmer tónleik, sum enn hevur sterkt fótafesti á tónleikapallinum í dag, hóast hesin tónleikastíllur hevur verið ótrúliga væl umtóktur millum annað í Danmark og Íslandi seinastu nógvu árin. Klezmer íblásturin er sanniliga eisini at finna á froyriska tónleikapallinum í dag, til dømis við nýggjasta ískoytinum til genruna, ungi bólkurin Gipsy Train, sum eisini var á G! skránni í ár, men sum vit seinastu árin kanska mest hava sæð hjá tónleikarum sum Búa Dam og Dánjal á Neystabø.

Upprunin hjá Fallulah kom ikki bert til sjónar í tónleikinum,

men eisini í dansinum hjá henni, sum avgjört var við til at gera heildarmyndina av konsertini betur, hóast eg byrjaði at sakna meir gjøgnumslagsorku longu eftir teim fyrstu tíggju minuttunum.

Pallmyndin var eisini flott og kreativ, og ikki minst klæðini hjá ungu songkvinnuni. Ein svartur, strammur kjóli við brúnum fjarðum niður eftir síðunu fangaðu eygað, og var við til at gera showið meir fullfiggjað. Rock elementíð royndi hon at toga inn í myndina við skála í Jack Daniels fleiri ferðir undir framførsluni. Hetta er ein mynd, sum fær tey flestu at hugsa um góðar menn sum Slash og aðrar tungar dreingir, sum avgjört hava gjøgnumslagsorku, og eru ímyndin av rock 'n' roll. Men hjá Fallulah riggaði henda referancan og postmodernaða samanrenning av ymiskum genrum absolut ikki, men var heldur við til at ein sum áskoðari stóð eftir við eini kenslu av ørkymlan.

Fallulah vantaði sál og gjøgnumslagorku, stutt og greitt, hóast hon bæði syngur løttu lögini og dansar væl og elegant. Og tað kann ein fløska av whiskey ella royndir á at headbanga (!) ikki bjarga. Ei heldur ein í veruleikanum forpoopað og spøk klezmer roynd. Tíverri. Miðskeiðis í konsertini var tó komið hampiliga gott lív í nógv fólkið, sum var komið at lurta, hóast tað regnaði illa. Lagið var eisini fint millum áskoðararnar. Kanska serliga í millum tey heilt ungu, sum nýttu fría framførsluháttin og tónleikin hjá Fallulah. At enda á konsertini misti hon tó sambandið við fólkið, sum sóust fara frá konsertøkinum, so við og við, og møguliga var hetta eitt tekin til hennara um at byggja konsertirnar og tónleikin upp á ein annan hátt enn sum eitt 50 minuttir langt dráp, sum skuldi "gerast gott aftur" við einum hitti sum seinasta lag.

post@sosialurin.fo